

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

*Forslag til lov om ændring af selskabsskatte-
loven. (Ændring af beskatningsprocenter).*
(Lovforslag nr. L 53. Fremsat 4/12 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Camre (S):**

Her er der tale om en forhøjelse af skatten på aktieselskaber, anpartsselskaber, sparekasser og brugsforeninger. Vi ønsker at sætte procenten op fra 37 til 40 pct. For indkøbsforeninger og produktions- og salgsforeninger, der beskattes på basis af en procentsats af deres formue, ønsker vi at sætte skatten op fra 15 til 16 pct. Det giver et merprovenu for staten på 400 mill. kr., som behandles efter sædvanlige regler.

Begrundelsen for forslaget er for det første, at den finanspolitiske stramning, som jo er indeholdt i disse forslag, er nødvendiggjort af den generelle økonomiske situation, og ud fra det ønske, vi har om, at denne samlede buket, denne samlede såkaldte julepakke, skal ramme ligeligt, har vi også fundet det rigtigt at tage denne gruppe af selskaber med.

For det andet finder vi, at det er ønskeligt at tilnærme aktieselskabsskatten til personskatten, fordi det mindsker risikoen for den skattespekulation, som jo er mulig på grund af forskellen i de to skatteformer.

Jeg kan på socialdemokratiets vegne give tilslutning til en velvillig udvalgsbehandling.

Ellemann-Jensen (V):

Det er meget vanskeligt at se noget fornuftigt formål med dette forslag om at sætte selskabsskatten op fra 37 til 40 pct. Hvis man nu et øjeblik tænker et par dage tilbage og tænker på den skriftlige fremlæggelse af regeringens såkaldte helhedsløsning, så stod

der dér, at formålet med hele denne julepakke, som hr. Camre kaldte den, er »... at fremme erhvervsudviklingen og beskæftigelsen.«

Ja men dette lovforslag strider direkte imod dette formål. Hvordan i alverden forestiller regeringen sig at erhvervsudviklingen og beskæftigelsen vil blive fremmet ved, at man tager 400 mill. kr. ekstra fra selskaberne? Ja men det vil da yderligere reducere erhvervenes indtjening og vil helt uundgåeligt komme til at lægge en dæmper på den fremtidige investeringsaktivitet. Som det tidligere er blevet påpeget af venstre, er det meget farligt for de samfundsøkonomiske virkninger af regeringens indgreb, hvis man svækker erhvervslivets investeringslyst, og derfor kan dette lovforslag ikke med nogen som helst rimelighed anbringes i en helhed, der har til formål at rette op på den samfundsøkonomiske balance i Danmark.

I den debat, der har været løbende omkring selskabsskatten, er det blevet hævdet, at selskabsskatten i Danmark er meget lave, end tilfældet er i alle andre lande. Det er en helt forfejlet argumentation, der hviler på utilstrækkeligt kendskab til de faktiske forhold rundt omkring i andre lande. For øvrigt, selv om det virkelig havde været tilfældet, at danske selskaber bliver beskattet lempeligere end konkurrenterne i andre lande, så ville man stadig med dette forslag forringe den eksisterende, utilstrækkelige konkurrenceevne i dansk erhvervsliv ved at forhøje selskabsskatten. Men nu forholder det sig altså ikke engang sådan, at danske selskaber slipper særlig billigt. Tværtimod.

Godt nok kan man sige, at i Danmark er selskabsskatteprocenten 37 og i Sverige og Vesttyskland er den 56, men de 56 pct., der er tale om i Sverige og Vesttyskland, bliver taget af et ganske andet grundlag end det, de 37 pct. bliver taget af her i Danmark. Både i Sverige og i Vesttyskland sker der betydelige lempelser, når selskaberne skal opgøre det skattepligtige overskud, for at man kan få noget at beregne skatten af. Hvis man prøver at lave en beregning i Sverige, der kan sammenlignes med danske forhold, så viser det sig, at den svenske selskabsskat efterhånden er nede på noget, der effektivt svarer til ca. 25 pct. Det er, hvad der skal sammenlignes med de 37 pct., vi for øjeblikket betaler i Danmark.

[Ellemann-Jensen]

Tager vi Vesttyskland med ind i billedet, må vi være opmærksomme på, at et vesttysk selskab ikke betaler skat af den del af overskuddet, der bliver udloddet til aktionærerne. Der har man altså helt afskaffet dobbeltbeskatningsproblemet, mens det danske dobbeltbeskatningsproblem bliver yderligere forværret, hvis regeringen virkelig gennemfører dette forslag.

Vi skal opfordre regeringen til at opgive forslaget. Det modarbejder regeringens egne hensigter med den såkaldte helhedsløsning – ligesom for øvrigt adskillige af de skatteforslag, vi enten har været igennem eller skal igennem i dag. Venstre kan ikke medvirke til gennemførelse af dette lovforslag.

Kjelgaard (KF):

Regeringen siger, at også dette lovforslag er fremsat som en del af en socialt afbalanceret helhed med det formål at løse de økonomiske problemer og med det formål at give bedre vilkår for erhvervslivet. Jeg må tilstå, at helheden er svær at få øje på, og det er faktisk helt umuligt at se nogen som helst form for erhvervsvenlighed i det foreliggende lovforslag.

Det er erhvervsfjendtligt og får den stik modsatte effekt: en yderligere svækkelse af selskabernes indtjening og konsolidering, en yderligere begrænsning af mulighederne for nyinvesteringer og dermed en yderligere forringelse af mulighederne for at få arbejdsløse i arbejde. I forvejen er investering i aktier, den såkaldte aktive investering, en dårlig forretning sammenlignet med passiv investering i obligationer og pantebreve. Og ifølge det andet lovforslag, om omlægning af rentefradragsretten, må aktieudbytte ikke modregnes i renteudgifterne, hvorimod renter af passive investeringer gerne må.

Der er altså ud over det foreliggende forslag flere andre elementer i regeringens helhedsløsning, der er alt andet end erhvervsvenlige over for aktieselskaber. Der skal ikke megen fantasi til at forestille sig, at de investorer, der trods de ugunstige vilkår hidtil har investeret i aktier, vil se en fordel i at konvertere til obligationer eller pantebreve, konvertere til noget passivt til stor skade for dansk erhvervsliv. Det er det stik modsatte, vi har brug for.

Jeg advarer regeringen, og jeg vil gerne minde skatteministeren om industriministerens forholdsvis kloge bemærkninger til § 6 i lovforslag nr. L 56, som jeg citerede i går. Disse bemærkninger gælder også skatter og afgifter. Det er skattelettelser og ikke skatteforhøjelser, vi har brug for. Selv om lovforslaget ser tilforladeligt ud – det er jo kun en stigning på 3 pct. – er der reelt tale om en skærpelse af selskabsskatten på 8,1 pct., og det er noget ganske andet.

I det konservative folkeparti ønsker vi at styrke erhvervslivet, og vi kan under ingen omstændigheder være med til den svækkelse af dansk erhvervsliv, regeringen på flere måder lægger op til. I stedet for det foreliggende forslag var det bedre om regeringen fremsatte to andre: ét om en reduktion af selskabsskatteprocenten og ét om ophævelse af dobbeltbeskatning. Det ville gavne dansk erhvervsliv, og det er det, vi trænger til, hvis problemerne skal løses. Nye skatter og afgifter er i situationen direkte gift for alle former for erhverv, hvorimod en væsentlig reduktion af de offentlige udgifter ville gavne ikke bare erhvervslivet, men os alle sammen. Jeg skal anbefale ministeren at finde provenuet af dette lovforslag i form af besparelser på finanslovforslaget.

Erlendsson (FP):

Lovforslaget har en tiltalende side: det er enkelt, det er teknisk simpelt, og det er lysende klart, hvad det er, man vil. Men så er også alt det gode sagt om dette forslag.

Hver gang man i regeringens kriselovgivning stilles over for skatte- og afgiftsministerens besværgelsesformular om udviklingstendenserne i dansk økonomi, der tegner sig ret mørke som følge af energiprisstigningerne og de afsvækkede internationale konjunkturer, må man tage sig til hovedet over denne ganske ensidige og falske forklaring på, at netop det teknisk højt udviklede og rige Danmark er blandt de lande, der er allerhårdtest ramt, hvad angår betalingsbalance-, beskæftigelses-, pris- og omkostningsforhold.

Når man så fortsætter læsningen og ser de konklusioner, skatte- og afgiftsministeren drager heraf, og ser på, hvad han på regeringens vegne foreslår for at bøde på den økonomiske og beskæftigelsesmæssige elendighed – som kun kan afhjælpes ved fremme af

[Erlendsson]

produktion og eksport, der jo igen forudsætter, at investeringslysten stimuleres mest muligt – da møder man regeringens forslag, og dette lovforslag er et typisk eksempel på det stik modsatte af, hvad situationen kræver. I stedet for at fremme lysten til aktiv investering afskrækker man eventuelle investorer. Hvorfor tage risikoen ved en aktiv investering – en risiko, der altid er betydelig – når det i forvejen tvivlsomme udbytte nu skal beskattes yderligere?

Ja men hvem kan da have noget imod en så beskeden forhøjelse af beskatningsprocenten som fra 37 til 40 og en forhøjelse fra 15 til 16 pct. af formuen for de af selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 3 a og 4, omfattede indkøbsforeninger og produktions- og salgforeninger? Her drejer det sig altså om procentpoints. De reelle forhøjelser er fra 6,7 til 8,1 pct. for aktieselskabernes vedkommende.

Hvis det virkelig er regeringens mening at ville fremme produktionen, er der simpelt hen ingen logik i regeringens politik. Dette forslags begrundelse må alene være at tilfredsstille det misundelseskompleks, som man allerede har nævnt i en anden forbindelse, hos visse vælgergrupper, men det har i realiteten den modsatte virkning, hvad angår disse vælgergruppers interesser. Fremskridtspartiet vil ikke medvirke, men tager skarpt afstand fra denne i bund og grund forkerte og skadelige politik, som regeringen her fremlægger.

Det er dog sket, at regeringen nu og da i glimt har røbet, at det er noget helt andet, der skal til. Man taler i hvert fald meget om, at man vil fremme produktionssektoren, ikke absolut på den offentlige sektors bekostning, men man vil give tilskud, selektive ordninger, som erhvervene selv er meget imod. Den økonomiske afgrund, som tidligere finansminister Heinesen øjnede nogle dage før valget, og som fremskridtspartiet i årevis har advaret imod – og som hr. Heinesen i øvrigt fremfor alle har det finansielle ansvar for – kræver, at regeringen nu endelig lukker øjnene op og lærer af egne synder. Forhåbentlig sker det meget snart.

Det foreliggende lovforslag vil fremskridtspartiet stemme imod.

Kalnæs (SF):

SF vil gerne være med til at hæve selskabsbeskatningen, som vi anser for at være meget lav. Vi har selv stillet forslag om at hæve beskatningsprocenten til 50, men vi har samtidig foreslået, at dobbeltbeskatningen af udbytter, som udbetales til personer, så skulle falde væk. Vi tænker os det gjort ved, at betalt selskabsskat modregnes hos den, der modtager udbyttet. Vi kan altså være med til at støtte en forhøjelse af beskatningsprocenten. Størrelsen af denne forhøjelse vil vi gerne diskutere under udvalgsarbejdet sammen med en eventuel ophævelse af dobbeltbeskatningen.

Aase Olesen (RV):

Det kommer næppe bag på regeringen, at det radikale venstre ikke uden videre kan tilslutte sig dette forslag. Under forhandlingerne om statsministerens redegørelse den 7. november 1979 meddelte hr. Ole Vig Jensen, at det radikale venstre ikke kan medvirke til at forhøje aktieselskabsbeskatningen fra 37 pct. til 40 pct., så længe der endnu findes en dobbeltbeskatning på dette område.

Det er kun en måned siden, regeringen modtog denne melding, og den kan i øvrigt findes i folketingets forhandlinger 1979–80, 2. samling, sp. 133.

Indkomstskatteudvalget har i sin afsluttede redegørelse fra november 1977 gjort rede for dobbeltbeskatningsproblemet, og der nævnes heri, at dobbeltbeskatningen kan afvikles, hvis man samtidig skærper selskabsbeskatningen.

I LOs forslag til virksomhedsbeskatning indgår det som et led i en afskaffelse af dobbeltbeskatningen, at man vil stræbe mod en ensartet beskatningsprocent på alle virksomhedsindtægter og på renteindtægter. I et par af de forslag, der er til behandling her i dag, dukker beskatningsprocenten 40 op, og det er derfor nærliggende at spørge skatteministeren, om vi er i gang med en egentlig reform eller der blot er tale om at stramme skatteskruen af hensyn til et øget provenu.

Det radikale venstres målsætning på dette område er en ensartet virksomhedsbeskatning, uanset driftsform, med en klar adskillelse af virksomhedens og ejerens eller ejerens skatteregnskaber.

Jeg håber på, at vi allerede her i salen i dag kan få rede på, hvordan det er gået med

[Aase Olesen]

det udvalgsarbejde, som blev lovet færdigt under SV-regeringen, og på, hvilke planer regeringen har på virksomhedsbeskatningens område i det hele taget.

I lovforslagets bemærkninger findes der ingen specielle begrundelser for lovforslag nr. L 53 ud over den generelle økonomiske situation.

I det radikale venstre finder vi dette forslag forkert ud fra et beskæftigelsesmæssigt synspunkt. Det er jo ikke særlig genialt først at indkassere et øget skatteprovenu fra virksomhederne for derefter at øse midler ud til de samme virksomheder i beskæftigelsesfremmende øjemed.

Hvis det er regeringens filosofi, at der under så skrap en indkomstpolitik, som der lægges op til nu, også skal ske en begrænsning i virksomhedsejernes fortjenester, så er det radikale venstre enig heri, men efter radikal sprogbrug hedder løsningen ikke øgede skatter, men obligatorisk overskudsdeling.

Min konklusion er altså, at som isoleret forslag duer dette her ikke. Hvis det kan gøres til et led i en hårdt tiltrængt reform af virksomhedsbeskatningsområdet, kan jeg love det radikale venstres saglige medvirken til en sådan reform.

Bollmann (CD):

Det er vanskeligt for mig at se, hvordan man gavner investering, produktion og beskæftigelse ved at pålægge erhvervslivet nye byrder i form af skatteforhøjelser, for det er jo investering og produktion, der er brug for, hvis der virkelig skal rettes op på landets økonomiske situation. På den anden side må jeg indrømme, at vi betragter ikke dette forslag som den aller alvorligste del af regeringsindgrebene, selv om det drejer sig om 400 mill. kr.

Man kan ikke ud af forslaget se, hvordan det vil virke på de forskellige dele af erhvervslivet, og jeg ved heller ikke, om der bliver mulighed for at finde ud af det under udvalgsarbejdet, men vi kan da forsøge.

Flere har været inde på dobbeltbeskatningsspørgsmålet, og også dette problem gør, at CDs sympati for forslaget kan ligge på et meget lille sted. Men jeg skal da sige, at vores endelige stilling vil afhænge af, hvilken skæbne der overgår den øvrige del af regeringens udspil.

Waldorff (VS):

Det er nok ikke så overraskende, at VS er tilhængere af en skærpet selskabsbeskatning og vil støtte forslaget om forhøjelsen.

Det er nok heller ikke særlig overraskende, at vi synes, 40 pct. er for lavt. Vi har ganske vist hørt – og det hørte vi igen – en masse om, at beskatningen af aktieselskaberne er alt for høj, men der er det at sige til det, at det er ikke bare politikernes holdning til sådan noget som en aktieselskabsskatteprocent, der er politisk bestemt, det er også virksomhedernes og deres forsvareres. Da vi pressede på i adskillige år for at få skiftende skatteministre til at tage § 12 i selskabsskatteloven i brug for at sætte de multinationale selskaber i skat efter deres reelle indtægt og ikke efter deres fiktive, kunne vi bl. a. opleve professor Bjarke Fog fra handelshøjskolen komme med varme indlæg, der talte om, at det var fuldstændig urimeligt med denne mistænkeliggørelse af de multinationale selskaber. Som forklaring på, hvorfor man ikke brugte prispolitikken inden for concernen til at flytte et overskud væk fra Danmark og til udlandet, angav han, at selskabsskatteprocenten i Danmark jo var så lav, at de overhovedet ikke havde noget motiv til at flytte deres fortjeneste til andre lande. Sådan er det så tit: argumentationen omkring beskatningen afhænger fuldstændig af det formål, man lige står og skal bruge den til.

Jeg synes ikke, det er lykkedes særlig godt for socialdemokratiet at lave noget genialt her. Det er »på den ene side og på den anden side« en gang til. Det har jeg sagt 3–4 gange i dag, og det er der sådan set ikke nogen grund til at gentage.

En anden ting er: hvad hjælper disse forhøjelser af aktieselskabsskatteprocenten, hvis man ikke reelt og i større omfang kan bruge det til at inddrive de virkelige gevinster i selskaberne? Det er klart, at en forhøjelse af selskabsskatteprocenten vil være en yderligere tilskyndelse til, at man prøver på at undgå aktieselskabsbeskatningen ved at danne private fonds. Dannelsen af private fonds er jo sket i meget stor målestok i de senere år. Socialdemokratiet har afvist at gøre noget ved de private fonds.

En anden ting er hele administrationen, hele ligningen. Hvordan foregår den? Her er det sørgeligt at konstatere, at interessen for

[Waldorff]

at forfølge selskaberne er langt mindre end den interesse, man eksempelvis har vist for at forfølge fremmedarbejdernes forsørgelseskontrakter. Det er en helt anden grad af effektivitet, man forstår at sætte ind, når det er fremmedarbejdernes forsørgelseskontrakter, der skal undersøges, end når det er selskabernes ligning, der skal undersøges.

Jeg kan nævne sagen med de multinationale selskaber, som skattedepartementet fører. Den har nu kørt i lang tid. Jeg vil godt spørge skatteministeren, hvordan det går med den sag imod de multinationale selskaber. Hvad bliver resultatet af den? Er der nogen udsigt til et resultat foreløbig?

Aktion Store Selskaber blev sat godt i gang med gode resultater, men den blev aldrig fulgt op. Så vidt vi ved, blev den opfølgelse af Aktion Store Selskaber, der skulle være lavet, stoppet efter direktiv oppefra.

Endelig vil jeg nævne, at SV-regeringen har afvist at arbejde på at skabe en overkommunal ligningsmyndighed, som specielt tog sig af de problemer, der er med, at en koncern er spredt over flere kommuner, at hovedaktionæren bor i en anden kommune end den, hvor virksomheden er skattepligtig, og sådan nogle ting. Det er også noget, man burde se på, hvis man mente det alvorligt med at gøre selskabsbeskatningen reel og ikke ville indskrænke sig til det lidt mere formelle: at øge en skatteprocent.

Arne Bjerregaard (KrF):

Skatteministeren må undskylde, om jeg kører træt i min belæring af skatteministeren. Vi har det jo ikke som de andre partier, hvor der kan blive skiftet heste i vadestedet, eller når den ene er kørt træt. Det beklager jeg selvfølgelig, da jeg ud fra min pædagogiske erfaring mener at have visse muligheder for at give skatteministeren en belæring om helde og uheldige ting i vort skattesystem.

Men vel, det forslag, som ligger her, er måske den stegte høne, som skal få råkosten til at glide ned i den noksom omtalte julepakke. Det beklagelige ved det er, at man ikke ønsker at forstå sammenhængen i dette samfund, men at man vil servere noget, som er uheldigt i det lange løb for en vis del af befolkningen – bl. a. os, der kalder os lønmodtagere. Jeg har i al fald fornemmelsen af, at man ligesom vil få det andet til at glide

ned ved at slagte den guldhøne, som skal lægge guldæggen til os, og det er ikke fornuftigt. Jeg mener ud fra mit kendskab til hønseavl, at man ikke skal overfodre, men man skal i al fald heller ikke underfodre hønsene, for begge ting går ud over æglægningen. Nogle begynder selvfølgelig at snakke om de store selskaber – dem snakker man altid om – men den væsentlige del af vores aktieselskaber er altså små virksomheder, og jeg har fornemmelsen af, at disse selskaber i dag ikke bliver overfodret, de bliver nærmere underfodret. Derfor er det ganske uklogt at lave dette her. Jeg må sige til skatteministeren, at selv om det kan have en psykologisk virkning for at få helhedsplanen til at glide ned, så er det ganske uklogt at gøre det.

SF ville være med til at ophæve dobbeltbeskatningen. Det har vi snakket om i mange år, og det vil vi gerne være med til. Jeg ved bare ikke, om det er klogt i den nuværende situation at fordele det sådan. Jeg har i al fald den opfattelse, at det drejer sig om at lade værdierne stå i virksomhederne, ikke at sørge for, at de bliver udloddet. Derfor synes jeg, det er væsentligt, at man ikke forhøjer den side af beskatningen, og derfor må jeg klart konkludere, at vi ikke føler os fristet til at være med til at forhøje selskabsskatten på nuværende tidspunkt.

Flygaard (DR):

Indledningsvis skal jeg sige, at retsforbundet er velvilligt stemt over for det foreliggende lovforslag. Det er vores opfattelse, at der sker en lettere beskatning af selskaber end af personer, og det er én motivering for os til at støtte lovforslaget.

Vi vel gerne se på spørgsmålet om dobbeltbeskatning, men vi må gøre opmærksom på, at det jo til en vis grad er et teknisk problem, men nok et teknisk problem, som det kan være lidt svært at kommunikere ud i tilstrækkeligt og forklarende omfang.

Vi føler også, at der i den givne situation foreligger et statsfinansielt hensyn.

Også de tanker, som bl. a. den radikale ordfører, fru Aase Olesen, kom ind på, nemlig spørgsmålet om en ensartet virksomhedsbeskatning uden forskelsbehandling, vil vi gerne være med til at se på. Vi vil sådan set gerne gå det skridt videre ikke bare at medvirke til at gennemføre en ensartet virksom-

[Flygaard]

hedsbeskatning, men en ensartet beskatning i det hele taget, uanset hvilken virksomhedsform det drejer sig om, enten det nu er selskaber, eller det er enkeltmandsvirksomheder.

En vis stramning af aktieselskabsbeskatningen i relation til enkeltmandsvirksomhederne kan føles som en bedre konkurrencemæssig stilling for det mindre erhvervsliv; det synes jeg også skal indgå i de samlede overvejelser.

Til slut skal jeg sige til højre eller borgerlig side i salen, at hvis man virkelig vil have en beskatning, der er aktivitetsfremmende og ikke hæmmer det frie initiativ, forstår jeg egentlig ikke, hvorfor de borgerlige partier har så forfærdelig meget imod en statsgrundskyld af en eller anden størrelse, for dér er marginalbeskatningen jo nul.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg vil gerne sige til hr. Ellemann-Jensen, at det nok er vanskeligt at sammenligne det samlede skattetryk for selskaber fra land til land, bl. a. fordi en sådan sammenligning jo kræver en omfattende undersøgelse dels af, hvilken metode man anvender ved selve indkomstopgørelsen, dels af, hvilke bidrag selskaberne yder til de forskellige sociale ordninger, og dels af en række andre spørgsmål. Men jeg tror nu alligevel, hr. Ellemann-Jensen vil få meget svært ved at finde et land, hvor selskabsbeskatningen er lavere, end den er i Danmark, i hvert fald i den kreds af lande, som vi med rimelighed kan sammenligne os med. Jeg forstod da heller ikke hr. Ellemann-Jensen sådan, at han ville postulere, at selskabsbeskatningen i Sverige og Tyskland er lavere end den selskabsbeskatning, vi har i Danmark. (*Afbrydelse*). Ja men så må hr. Ellemann-Jensen også operere med kommunal-skatteprocenter og en række andre ting, men det kan vi jo snakke om under udvalgsarbejdet. Jeg tvivler nu meget på, at et korrekt sammenligningsgrundlag vil føre frem til det resultat, som hr. Ellemann-Jensen måske ønskede at postulere.

Hr. Kjelgaard gjorde nogle bemærkninger, som jeg ikke skal sige så meget til. Det var i og for sig synspunkter, som hr. Ellemann-Jensen tidligere har givet udtryk for, nemlig at hvis regeringen skønner, at dette her er noget, som skal give et provenu, må man

hellere styrke de offentlige budgetter ved at lave besparelser på dem.

Hertil skal jeg kun sige, at dette lovforslag som hele buketten af skattelovsforslag er et element i en samlet løsning, hvor vi forsøger at finde en afbalancering i de byrder, som vi lægger på befolkningen. Det, som hr. Kjelgaard her giver udtryk for, må jeg understrege er en åbenbar skævdeling i byrdefordelingen, er noget, som vil ramme de befolkningsgrupper, som i forvejen bliver, skal vi sige belastet med byrder i forbindelse med den overenskomstløsning, som regeringen også i denne forbindelse ønsker at gennemføre.

Fru Aase Olesen og andre ordførere, herunder hr. Flygaard, stillede nogle spørgsmål dels i relation til det udvalgsarbejde, der har været i gang om selskabsbeskatningen, dels et konkret spørgsmål om, hvorvidt dette forslag skulle ses som led i et oplæg til en reform af selskabsbeskatningen. Sådan er forslaget ikke tænkt umiddelbart, men jeg kan sige det på den måde, at jeg ikke håber, forslaget er sådan udformet, at det bremser for eller kan forhindre, at vi går i gang med en nærmere analyse og vurdering af og forhåbentlig også et initiativ til en reform af selskabsbeskatningen i Danmark; jeg erkender, at der er problemer på dette område. Dette forslag skal som andre forslag vurderes i den helhed, hvori de er blevet præsenteret for folketingset, og altså som det forsøg, der gøres på at etablere en afbalanceret løsning.

Fru Aase Olesen og socialistisk folkepartis ordfører var fremme med nogle synspunkter om dobbeltbeskatning. Hertil har jeg på nuværende tidspunkt ikke andre bemærkninger at gøre, end at jeg har noteret mig disse synspunkter.

Ellemann-Jensen (V):

Ministeren tror ikke, at der er noget land, hvor selskaber beskattes lavere end i Danmark. Jeg håber, at ministeren, når udvalgsbehandlingen er forbi, ved noget om dette emne; det skal vi i hvert fald bidrage til. Det er i det mindste en kendsgerning, at der er mange andre ting, der spiller ind i denne problematik, f. eks. alle de forhold, der gør, at man begrænser danske selskabers muligheder for tilførsel af aktiekapital, f. eks. beskatningen af aktier og mange andre ting, som ikke hører til dagens emne. Men når man

[Ellemann-Jensen]

både blokerer mulighederne for at tilføre aktiekapital og ved et sådant lovforslag oven i købet begynder at begrænse virksomhedernes mulighed for selvfinansiering, så klemmer man virksomhedernes muligheder for at ekspandere i fremtiden, så giver man danske virksomheder dårlige muligheder for at klare sig i den internationale konkurrence og leve op til de krav, som den økonomiske situation også stiller til virksomhederne. Så ser det sort ud ikke bare for selskaberne, men også for dansk økonomi.

Må jeg for øvrigt minde om, at vismændene så sent som i den rapport, der kom i sommer, i deres beskrivelse af forhold, der kunne lette en ekspansion i økonomien, bl. a. var konkret inde på spørgsmålet om lempelser i selskabsbeskatningen. Jeg kan anbefale ministeren at slå op og læse.

Kjelgaard (KF):

Statsministeren har sagt det, og skatteministeren sagde det nu igen, at dette lovforslag skal ses som en del af en socialt afbalanceret helhed: erhvervslivet og selskaberne skal også bære deres del af byrderne. Selvfølgelig skal de det. Jeg har bare i mit første indlæg påpeget en række risici, der er forbundet med at gennemføre lovforslaget. Det løser ingen problemer. Det skaber en række problemer i stedet for. Investeringerne bliver begrænset, man risikerer, at de investorer, der hidtil har investeret i aktier i dansk erhvervsliv, flytter deres kapital over i de passive investeringer, som regeringen tilsyneladende ønsker at præmiere. Og når vi ikke løser en række andre problemer, men kun forstærker dem, risikerer vi også, at arbejdsløsheden vil blive yderligere forstærket ved en gennemførelse af dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør

indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. (Investeringsforeninger).

(Lovforslag nr. L 51. Fremsat 4/12 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Thomas Have (S):

Lovforslaget om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. (Investeringsforeninger) er et led i regeringens samlede kompleks af økonomisk-politiske foranstaltninger. Lovforslaget tager sigte på fra 1. januar 1980 at inddrage investeringsforeninger under de for beskatning af aktieselskaber gældende regler. Det foreslås, at de omhandlede investeringsforeninger skal beskattes af deres indtægter i form af udbytter og renter på lige fod med aktieselskaber. Foreningerne vil dog efter lovforslaget kunne undgå denne beskatning ved at ændre deres vedtægter, således at de indtjente udbytter og renter årlig udloddes til medlemmerne og dermed indkomstbeskattes løbende hos disse.

Socialdemokratiet finder de foreslåede ændringer i loven rimelige, og vi vil i udvalget arbejde for deres gennemførelse.

Anders Poulsen (V):

Lad mig først sige, at det er uden særlig megen lyst, at vi i venstre vil medvirke til at lægge de omhandlede investeringsforeninger ind under beskatningens tunge dyne. Men det må konstateres, at de certifikatudstedende investeringsforeninger, som ikke udbetaler udbytte til medlemmerne, og som i de nugældende regler er skattefrie, afstedkommer nogle, skal vi kalde det u hensigtsmæssige beskatningsvirkninger. Typisk sker det derved, at når en person køber certifikat i en sådan investeringsforening, »påklitres« en forholdsmæssig del af foreningens investeringsafkast det pågældende certifikat. Afkastet udloddes ikke til medlemmet og beskattes ikke i fore-